

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

46. De observatione jejuniorum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

Parochiandis factarum , uti & ratione capsarum &c.
 Prolibus Pirch. h. t. n. 10. 3. Ne noviter inventæ expo-
 nantur cultui publico , nisi approbatæ à S. Pon-
 ut oratione ; sufficit tamen approbatio Episcopi , sive
 mentalorum reliquiis inveniatur instrumentum authenti-
 Prohibetur cum aut scriptura , vel si aliunde constet , eas esse
 in Clericis Sancti antiquitus approbati , cit. cap. & Trid. Sess.
 ccessitatis 15. in Decret. de invocatione , & veneratione
 reliquias Sanctorum , & sacris imaginib. Ex quo
 etiam Trid. l. cit. & 3. Reg. 18. 4. Reg. 2. & 4.
 Gen. 18. Iosua 5. Joan. 12. Luc. 12. probatur,
 Sanctos non quidem cultu *Latriæ* , qui soli Deo
 debetur , sed *dulia* tanquam amicos Dei & inter-
 cessores honorandos. Item ex c. 19. Gen. V. 32.
Zachar. 1. *Tob.* 12. *Apoc.* 4. & 8. 2. *Mach.* 15.
 eos invocandos. Demum ex cit. Trid. Att. 5.
 V. 15. Att. 19. V. 11. & 12. &c. probatur , recte
 coli Sanctorum corpora & reliquias. Quid sit
 circa iitum canonizandi Sanctos , vid. Schmalzgr.
 b. t. §. 1.

TITULUS XLVI.

De Observatione Jejuniorum.

Q. 1. *Quid sit jejunium , & in quo illud consistat ?*
Resp. 1. Jejunium in genere est abstinentia
 à cibis vel parsimonia vietūs in quantitate & qua-
 litate. Est vel *naturale* , scil. astinentia ab omni
 cibo & potu in stomachum transmesso , quale ser-
 vari debet à media nocte usque ad Missiæ celebra-
 tionem & sumptionem Euchaistie ; vel *Ecclesia-*

P. 5. sticum,

sticum, quod secundum formam ab Ecclesia prescriptam instituitur, & definitur, quod sit abstinentia à carnibus, & subtractio prandii, ac prouincia cœnam cuiuslibet cibi usque ad diem sequentem. Dicunt Ecclesia solam abstinentiam à carnibus precepit, uti diebus Veneris & ex consuetudine diebus Sabbathinis, excepto die natali Domini Ihesu Christi, juxmodi diem incidente, Abstinentia dicitur; deinde præter abstinentiam à carnibus prohibet simul teram de die refractionem, vocatur Jejunium.

Resp. 2. Jejunium requirit tria 1. abstinentiam ciborum certi generis, non etiam potus simplex talis: præcipue exigit abstinentiam à carnibus can. 6. dist. 4. can. 10. dist. 3. de Consecr. & ad quæ fermentinam carnis originem habent, uti abutyrum, ova. can. fin. v. par autem est: 2. 4. quæ tamen in nostra Germania permittuntur, de lardo porcino, pinguedine anserum &c. contrarium sentit Laym. præsertim propter periculum, ne ad alia v. g. farcimina, juscula canina &c, licentia hæc cum scandalo & detimento jejunii Ecclesiastici extendatur. Quorundam malum esus, uti sunt testudo, fiber, lutra, ranas, limaces, ubique est concessus. Disputant AA, an habens simpliciter facultatem edendones die jejunii, censeatur totaliter liber ab obligatione jejunii, ita ut possit etiam sèpius edere. Tres quæ circa materiam hanc sunt sententiae, sunt omnes probabiles. 2. Requirit jejunium refractionem unicam, integratam tamen & plenam, cujus brevi interruptione, vel modicissimi cibi sumptione

ecclesia optione jejunium non solvit, prout h. n. 12.
13, exemplificat Wiestner. 3. Utista refectio
dii, ac paucula cœna sit, non prandium; quæ tamen hodie
sequenti tempore prandii sumitur, ita comm. consuetu-
mibus prandie receptum: quâ pariter inductum est, ut li-
etudine sit præter unam integrum refectionem adhibere
omnino vespere collatiunculam, quæ quoad qualitatem &
multo magis quoad quantitatem valde modera-
tur, ut similius esse debet: ubi iterum optimè attenditur con-
sueto.

Q. 2 Quinam teneantur ad jejunium, & qui ab
excusentur? Resp. ad primum. 1. Ad abstinen-
tiam à carnibus tenentur diebus Veneris & Sabba-
tinis omnes & soli illi Christiani, qui septimum
eratis annum compleverunt. Ratio, quia præ-
ceptus Ecclesiasticis non ligantur, nisi ratione præ-
dicti, quales non præsumuntur parvuli ante septi-
mum annum.

Resp. ad primum. 2. Ad jejunium, id est, ad
unam tantum refectionem tenentur diebus jeju-
niū strictè sumpti omnes Christiani, qui comple-
verunt 21. annum, non prius, etiamsi robusti
sint. Ita comm. sensus AA. & ipsius Ecclesiæ.
Tenentur autem usque ad sexagesimum annum;
quia ætas talium jam solet esse infirma; alii tamen
judicant, certum pro senibus tempus quo deobli-
gentur à jejunio, statutum non esse.

Resp. ad secundum. Causæ excusantes à jeju-
nio sunt. 1. atas, secundum dicta. 2. Corporis
infirmitas. 3. Paupertas, qualis est eorum, qui
habere non possunt, quod eis ad unicam con-
gruam

gruam refectionem sufficiat. 4. *Labor tempore tunc*, ubi tamen notandæ propositiones dantur ab Alex. VII. 30. sic habet: *Omnes officiales in Rep. corporaliter laborant, sunt excusati ab agatione jejunii, nec debent se certificare, an laborum patibilis cum jejunio.* & 31. *Excusantur ab iudicio à precepto jejunii omnes illi, qui iter agunt, eundo, utcunque iter agant, etiamsi iter necessarium sit, & etiamsi iter unius diei confiant.* 5. *Potius opus præstantius & Deo gratius impossibile cum jejunio.* 6. *Dispensatio.* dum in causa alia non est evidens, sed dubia; est in dispensatio petenda à superiore, qui respectu singularium est superior localis, respectu locorum Episcopus, vel eo absente, aut, juxta munus etiam præsente Parochus, juxta cujusque diocesis consuetudinem.

TITULUS XLVII.

De Purificatione post partum.

Q. *Un. An & quanto tempore puerperis afflictionis dum ab ingressu templi &c.? Resp. I. In Levit. 12. quidem præceptum divinum erat Levit. 12. quidem arcebantur foeminæ ab ingressu templi per 40 dies, si masculum; per 80. si foemella peperissent; hodie tamen illud utpote ceremoniale nullum est, ut mulieri, si velit & possit, statim post partum templum liceat ingredi, nec peccatum secluso contemptu se negligat purificari.*